

Χατζημιχάλης Νταλιάνης

Γεννήθηκε το 1775 στο Δελβινάκι Ιωαννίνων. Το πραγματικό του όνομα ήταν Μιχάλης Χρήστου. Στο όνομά του προστέθηκε το «χατζής» επειδή, βαπτίστηκε στον Ιορδάνη ποταμό ενώ το Νταλιάνης, ήταν παρατσούκλι που προέρχεται από το ιταλικό όπλο νταλιάνι. Σε νεαρή ηλικία πήγε για σπουδές στην Ιταλία, αλλά τελικά εγκαταστάθηκε στην Τεργέστη και ασχολήθηκε με το εμπόριο των καπνών από το οποίο απέκτησε σημαντική περιουσία.

Η συμβολή του στον αγώνα

Το 1816 μυήθηκε στην Φιλική Εταιρεία και ρευστοποίησε την περιουσία του για τις ανάγκες του Αγώνα. Με δικά του χρήματα συγκρότησε το πρώτο σώμα ιππικού στην Ελλάδα. Στις αρχές του 1826, ναύλωσε τρία καράβια και σε συνεργασία με τον Νικόλαο Κριεζώτη και τον Βάσο Μαυροβουνιώτη και με 800 εθελοντές, εκστράτευσε στο Λίβανο με σκοπό την υποκίνηση της επανάστασης των χριστιανών της Συρίας κατά των Τούρκων. Η προσπάθεια απέτυχε.

Στη συνέχεια συμμετείχε στις μάχες κατά του Ιμπραήμ στην Πελοπόννησο και πολέμησε στην Αττική στο πλευρό του Γεωργίου Καραϊσκάκη. Μετά το θάνατο του Καραϊσκάκη, στις αρχές του 1827, έγινε αρχηγός του Ιππικού της Ελλάδας. Κατόπιν πήγε στην Κρήτη με 100 ιππείς και 500 πολεμιστές, που οι περισσότεροι ήταν Ηπειρώτες, για να ηγηθεί της επανάστασης στο νησί. Τον Ιανουάριο του 1828 αποβιβάστηκε στην Γραμβούσα. Ο Πασάς της Κυδωνίας Μουσταφά ειδοποίησε τον Νταλιάνη να εγκαταλείψει τον τόπο εντός 10 ημερών. Εκείνος απάντησε πως στην Κρήτη ήρθε να πολεμήσει και με τη βοήθεια του Θεού να νικήσει και κατέλαβε το κάστρο Φραγκοκάστελλο, νοτιοανατολικά των Σφακιών. Εκεί, στις 18 Μαΐου μετά από σκληρή και άνιση μάχη κατά των Τούρκων έπεσε νεκρός μαχόμενος ηρωικά μαζί με 340 περίπου συναγωνιστές του. Το κεφάλι του δόθηκε ως τρόπαιο στον Μουσταφά Πασά.